The New Kingdom, Prophetic # 1 of 4
Uusi valtakunta, profeetallista, osa 1/4

Hei kaikki,

Herra ilmestyi äskettäin minulle ja haluan jakaa osan ilmestyksestä kanssanne, koska se on profeetallista Kristuksen ruumiille. Käytän asiaan runsaasti aikaa käydäkseni sen läpi kanssanne askel askelelta yksityiskohtaisesti, mitä en normaalisti tee (siksi nämä neljä osaa), koska asiassa on niin monia sydämeen osuvia läksyjä opittavana matkan varrella. Rukoilen, että Isä tekee henkilökohtaiseksi haluamansa seikat jokaiselle.

Herra halusi kertoa minulle, mitä oli tekemässä, mutta ollakseni täysin rehellinen, ensimmäiset kysymykseni Hänelle koskivat luonnollisia tapahtumia kuten politiikkaa, talouksia ja vastaavia. Kun Hän ilmestyy minulle, Hän päättää käsiteltävät asiat, minä vain vastaan. Mutta olin utelias…

Lisään tähän sen, että taivas on aloitteellinen kokemuksen suhteen, ei maa. Ei ihminen. Kun ihmiset tekevät juttuja yrittäen saada jonkin kokemuksen, tai etsivät kokemusta sen sijaan, että etsisivät Isää tai Herraa, niin on todennäköistä, että mennään vikaan. Älä yritä saada jotakin tapahtumaan; taivas on aloitteellinen yliluonnollisissa asioissa. Hän päättää, mitä käsitellään. En ole koskaan minään niistä kerroista, jolloin Hän on minulle ilmestynyt, koskaan pyytänyt Häntä ilmestymään minulle.

Ja vaikka nämä kohtaamiseni Hänen kanssaan ovat olleet keskusteluja, ne ovat käsitelleet hengen ja Hengen asioita, joten ne seikat, joita olin ajatellut haluavani Häneltä kysyä, eivät edes ole tulleet esille keskustelussa. Vain hengen ja Hengen asiat tulevat esiin, ja yritys tuoda lihallinen kokemukseen on kuin sitä, mitä Pietari teki kirkastusvuorella nähdessään Mooseksen ja Elian puhuvan Jeesuksen kanssa Lk. 9:33:ssa:

"…tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi!" (Leiriydytään tähän). Kaikille tulee tuskallisen selväksi, kun joku on Hengessä ja yrittää mennä takaisin lihallisuuteen. Luukas kommentoi Pietaria: "hän ei tiennyt, mitä sanoi."

Yliluonnollinen Hengessä näyttää niin normaalilta, siirtymiseltä esteittä, että kun puhuu alempitasoisista maallisista asioista, se erottuu sellaisena, ettei tiedä mitä sanoo. Huomaa, että Pietarin ehdotus jäi vaille kommentteja Herralta. Hän vain jätti sen huomiotta.

Jatkaen siitä

Herra yritti jatkaa eteenpäin kysymyksistäni ja sanoi lopulta: "Kerroin jo sinulle lähes vuosi sitten vaikeuksista tammikuussa ja helmikuussa, siirtymästä maaliskuussa ja välivaalien tärkeydestä Yhdysvalloille, se riittää toistaiseksi. Käskin sinun tarkkailla Ranskaa, ja sitä, että kun Merkel jättää virkansa, suuria muutoksia tulee pian Saksalle ja EU:lle, sekä tarkkailla Italiaa sen noustessa tärkeydessä ja vaikutusvallassa. Miksi haluat tietää enemmän? Kerron lisää myöhemmin, mutta nyt haluan puhua siitä, mitä olen tekemässä."

Miksi haluat tietää enemmän?

Hänen kysymyksensä, miksi halusin tietää enemmän, tarkoitti, että olin lihallisuuden partaalla. Se oli vastaavaa kuin siinä ilmestyksessä, joka minulla oli tammikuun 2011 lopussa kysyessäni arabikeväästä. Kyselin kysymyksiä 'lopun aikojen' tapahtumista liittyen niihin maihin, joita tämä koski, kun tuolloin Egyptissä puhkesi mielenosoituksia, kun taas Hän yritti puhua minulle siitä, mitä Hän aikoi tehdä.

Kävin maita läpi yksitellen kysyen, mitä niille tapahtuisi, ja viimeinen kysymys (lopun aikojen asiayhteydessä) oli: "Tuleeko Egyptistä Iranin kaltainen tässä kohdassa?", ja Hän sanoi: "Ei. Egyptistä ei tule Iranin kaltaista tässä kohdassa. Mutta mitä se sinuun kuuluu? Mitä nämä asiat sinulle ovat? Mitä sinuun tulee, sinun täytyy olla Isän asioilla." Tuo oli jälleen tammikuun 2011 lopuksi.

Niinpä äskettäisessä ilmestyksessä Hänen kysyessään: "Miksi haluat tietää enemmän", osasin vetäytyä ja tein parannuksen sisälläni, sillä Hän oli sanonut Matt. 12: 39:ssa, että paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä. Se, että painostin Häntä tietääkseni enemmän, oli pahuuden ja aviorikoksen partaalla olemista. Sana 'paha' tuossa käännetään myös ilmaisulla 'laiska', tarkoittaen sitä, että joku on hidas toimimaan, hidas käsittämään, hidas vastaanottamaan sitä mitä Henki sanoo.

Näemmekö sen? Käsitämmekö mitä tapahtuu?

Matt. 12: 39:n asiayhteys on se, että Jeesus paransi, teki ihmeitä ja karkotti riivaajia ihmisistä, ja kuitenkin ihmiset jättivät huomiotta kaikki nuo merkit ja vain halusivat lisää, jotakin isompaa, suurempaa, lopullista merkkiä. On kuin meidän aikanamme, sillä jokainen joka on yhtään utelias, voi tutkia mitä Herra on tekemässä ympäri maailman ja tulla osaksi sitä, ja kuitenkin monet tuhlaavat tunteja ja päiviä juosten epäolennaisuuksien perässä hivellen korvasyyhyään, koska osaksi tuleminen siitä, mitä Hän on tekemässä, on kovaa työtä. Sen ohella, se suurempi työ, mitä Hän on tekemässä tai yrittää tehdä, jos olemme Hänen kanssaan yhteistyössä, on omassa sydämessämme ja elämässämme. Sen tekeminen, mitä Hän haluaa, on tavallisesti se vaikea päätös, päätös, joka haastaa meidät muuttumaan.

Sana 'sukupolvi' tai joskus 'ikä' tarkoittaa, että oli kyse suuresta joukosta ihmisiä, joka halusi 'merkin' Häneltä, ei kirjaimellinen sukupolvi, vaan sen sijaan ihmisryhmä. Heillä oli vaikutusvaltaa, he vaikuttivat toisiin. Tänään näet joskus ihmisten ajattelevan, että profeettojen 'sukupolvi' osuu naulan kantaan, koska niin monista kaikki sanovat samaa. He ovat sukupolvi ihmisistä, käyttääkseni sanaa kuten Jeesus sitä käytti. Sana, jota Hän käytti 'tavoittelemisesta' on 'epizetei' ja tarkoittaa 'anoa, haluta kovasti, vaatia, esittää vahvoja pyyntöjä.'

Jeesus käytti tässä sanaa 'merkki', ei ihme. Määrittelen eron tällä tavoin: Merkki vetoaa älyyn, ihme vetoaa mielikuvitukseen. Jeesus käytti sanaa merkki, mikä tarkoitti, että ihmiset ajattelivat, mutta heidän ajattelunsa oli väärää. Paha ja avionrikkoja ryhmä tavoittelee jotakin enemmän heidän älyynsä vetoavaa – vain yksi 'merkki' lisää, jota ajatella. Pahaa. Nämä ovat ihmisiä, jotka käyttävät aikaa kiihkeästi haluten jotakin, joka vetoaa heidän mieleensä, heidän sieluunsa, samalla kun heiltä jää huomaamatta, mitä Jumala on todella tekemässä kaikkialla heidän ympärillään ja heissä.

Kuvitelma

Jeesus yhdisti merkin tavoittelun (vetoaa älyyn) aviorikokseen, joka on kuvitelmaa. Jeesus määritteli aviorikoksen Matt. 5: 28 kuvitelmana, himontäyteisenä keskittymisenä fantasiaan jostakusta muusta, ja avionrikkoja sukupolvi (ryhmä ihmisiä), joka tavoittelee merkkiä, on sellainen, jossa kristityt kehittävät 'ajattelemisen himon' viimeisintä profeetallista sanaa kohtaan, he tavoittelevat mitä joku profeetaksi väitetty on sanonut, kääntäen huomionsa pois 'puolisostaan', Herrasta.

Ollaan kaikin mokomin tietoisia, mutta on raja, jonka yli monet astuvat, jolloin siitä tulee päähänpinttymä, mikä aiheuttaa sen, että heidän sydämessään ja elämässään olevat tärkeät asiat ovat alempana prioriteettilistalla kuin viimeisimmän 'sanan' himoaminen. Pidä juttu tasapainossa. Samalla tavoin kuin joku voi arvostaa komeaa miestä tai sievää naista, mutta

sitten kuvitelma päättyy. Pidemmälle meneminen olisi väärin – sama koskee profeetallisen tasapainottamista prioriteettina elämässämme.

Avionrikkojapuoliso ei enää keskity siihen, mihin pitäisi, omaan puolisoonsa. Hän ajattelee toista. Samalla tavalla avionrikkojauskovalla on ajattelemisen himo (halu/kuvitelma, jota hän ei hallitse ja jolle antaa toistuvasti periksi) tätä tai tuota koskevia merkkejä kohtaan, eikä ole enää keskittynyt 'puolisoonsa', Kristukseen meissä, kirkkauden toivoon.

Hän on keskittynyt 'ulkopuolisiin' asioihin, kun hänen pitäisi keskittyä 'sydämessään sisällä' oleviin asioihin.

Kun Hän kysyi: "Miksi haluat tietää enemmän?", tiesin, että olin astumassa lähemmäksi rajaa, ja minun täytyi vaieta ja seurata sinne, minne Hän halusi keskustelussa mennä.

Hänen fokuksensa on siinä mitä Hän on tekemässä, ei mitä paholainen on tekemässä tai miten politiikan ja talouden prosessit tulevat vaikuttamaan tähän maailmaan. Siinä pitäisi meidän fokuksemme olla. Myöskin jotkut niistä asioista, jotka Hän mainitsi lähes vuosi sitten koskien näitä vuoden ensimmäisen neljänneksen tapahtumia, ovat saattaneet muuttua rukouksen seurauksena, tai ehkä jossain määrin vähentyneet tai lykkääntyneet.

Ensi viikolla kerron, mitä Hän sanoi tekevänsä tulevana vuonna ja sitten alan määritellä sitä, miltä se tulee näyttämään. Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The new Kingdom, 2 of 4, What He is doing
Uusi valtakunta, osa 2/4, Mitä Hän on tekemässä

Hei kaikki,

Päätin viime viikolla kertoen joidenkuiden Kristuksen ruumiissa olevien tilasta, hengellisesti puhuen avionrikkojien, koska tämä on se kausi, jolloin Herra kutsuu uskottomia uskovia takaisin luokseen. Hän tekee sen herättämällä monissa uskovissa hengellisen nälän heidän nähdessään maailman hajoavan.

Jatkaen siitä...

Hän esittää kutsun Hengen kautta, hengen ihmisessä kuulemaan se, mitä Hän on tekemässä. Tuntuu siltä kuin jokin kaikuisi syvällä sisimmässä, vaikka mieli yrittää saada selville, mitä se tarkoittaa. Mutta se havaitaan syvällä ihmisen sisällä.

Hän korostaa sisäistä työtään monien sydämessä, osittain näyttämällä Kristuksen ruumiille kasvavan kuilun Hänen kulttuurinsa ja maailman kulttuurin välillä. On kiinnostavaa, että Jaak. 4: 4:ssä Jaakob kutsuu joitakuita 'avionrikkojiksi ja avionrikkojattariksi' heidän maailman rakkautensa tähden todeten, että se joka rakastaa maailmaa, on Jumalan vihollinen.

Kreikankielinen teksti käyttää vain sanaa 'avionrikkojattaret', kun taas Kuningas Jaakon englanninkielinen Raamatun käännös lisää siihen myös 'avionrikkojat'. Ehkäpä kääntäjät halusivat varmistaa lukijoiden ymmärtävän Jaakobin puhuvan miehistä ja naisista, emme tiedä. Mutta se tapa, jolla Jaakob kirjoitti kreikaksi, on opillisesti oikein. Tässä on sanamukaisesti kreikasta Jaak. 4:4:

"Avionrikkojattaret. Ettekö te tiedä, että ystävyys maailman kanssa on vihollisuutta Jumalan kanssa? Sen tähden jokainen, joka on valinnut olla maailman ystävä, muodostaa (tekee) itsestään Jumalan vihollisen."

Kutsuen uskottomat kotiin

Sana 'avionrikkojattaret' viittaa Jeesuksen aviorikoksen määritelmään Matt. 5:ssä, kuten viime viikolla todettiin, sydämen, kuvitelman syrjähyppynä. Tässä 'ystävyydestä' käytetyn sanan juuri on 'phileo', joka on parhaiden ystävien tuntemaa rakkautta toisiaan kohtaan, ja sana 'maailma' tässä on 'kosmos', joka tarkoittaa maailman järjestelmää ja kulttuuria.

Ja kuten voit lukea kreikankielisestä tekstistä, sanotaan hyvin selvästi 'jokainen joka on valinnut olla maailman ystävä" – olemme vastuussa. Olemme siinä missä olemme tekemiemme päätösten takia. Elämämme uudelleen järjestäminen Häntä varten alkaa sydämen uudelleen järjestämisellä, prioriteettiemme uudelleen järjestämisellä ja sitten toimimalla sen mukaisesti.

Hengellinen aviorikkoja on olla sellainen, joka pitää itseään Kristuksen morsiamen osana ja on kuitenkin valinnut rakastaa maailman kulttuuria. Hän on ryhtynyt sydämen suhteeseen maailman järjestelmän kanssa asettaen siten itsensä sitä vastaan, mitä Jumala maailmassa tekee ja mitä Hän yrittää hänen sydämessään tehdä. Kyse on ihmisestä, joka ei halua Herran tulevan, koska rakastaa maailmaa ja kaikkea mikä siinä on. Tuo paljastaa hänen ensirakkautensa.

Tuleva aika, jota alamme nähdä ensi vuonna, pitää sisällään hengellisesti aviorikkojauskovien kutsumisen pois maailman rakkaudesta ja heidän palaamisensa ensi rakkauteensa. Tämä tuomio, joka alkaa Jumalan huoneesta, mikä on sitä, että Herra pyytää heitä tuomitsemaan itsensä, koskien näitä ihmisiä, tulee tasolla, joka on suhteessa maailman putoamiseen syvempään pimeyteen.

Tämä on ensimmäinen 'pääviesti' ilmestyksestä, ja että Herra tekee sen tuomalla tietoisuuden Hänen kulttuuristaan asetettuna maailman epäonnistuvaa kulttuuria vasten. Monet etsivät aitoja ystävyyssuhteita koteihin pohjautuvista uskovien yhteisöistä, ja enemmän kuin uskovia; opetuslapsia. Opetuslapseus on ottamaisillaan jättiläismäisen harppauksen eteenpäin, kun yhä useammat uskovat päättävät tulla opetuslapsiksi (oppijoiksi, ihmisiksi jotka yrittävät elää todeksi sen, mitä uskovat.)

Ilmestys jatkuu: Mitä Hän sanoi siitä mitä on tekemässä

"Mitä tulet näkemään tulevana vuonna on, että ruumiini tulee valtakunnan kulttuurista tietoisemmaksi: Isän teistä. Niille, joilla on korvat kuulla, se tulee tuntumaan vahvana sisäisenä heidän hengestään tulevana haluna, joka kohoaa, halajamisena, jota mikään muu ei tyydytä. "

"Maailman jatkaessa tiellään monet tulevat näkemään railon* kasvavan itsensä ja sen tien välillä, jota maailma menee. Jopa nyt se minkä he ajattelivat olevan vakaata ja luotettavaa maailmassa, ei ole sitä enää, ja he näkevät sen ja monia pelottaa. Kun tuo kulttuuri murenee ja järjestäytyy uudelleen heidän ympärillään, he etsivät Minua ja Minun kulttuuriani ja he löytävät sen, sillä Minä en koskaan muutu. Minä annan anteeksi runsaasti." *(railo: syvä kanjoni, kuin ihmisten välillä avautuva rotko, joka erottaa heidät yhä enemmän kuilun kasvaessa)

Tuossa kohdassa mieleni laukkasi tutkiessaan sitä, että Hän 'antaa anteeksi runsaasti' sitä tosiasiaa vasten, että kaikki synnit annettiin juridisesti anteeksi ristillä, vaikkei vitaalisesti (vitaalinen tarkoittaa 'elävää todellisuutta' – meidän täytyy harjoittaa tahtoamme, jotta meillä on pääsy siihen tai 'teemme eläväksi' sen, mitä oli tehty puolestamme ristillä.) Niinpä tutkin sitä, mitä Hän sanoi, outoa kyllä opillisen virheen löytämiseksi ja ajatellen kaikkia mahdollisuuksia, jotta voisin saada täyden hyödyn Hänen sanoistaan.

Hän keskeytti hiljaisen ristikuulusteluni, sillä Hän tunsi ajatukseni: "Tiedät, mitä sanoin seitsemälle seurakunnalle: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Niin on nyt. Kyse on kutsusta osallistua siihen mitä Minä olen tekemässä. MINÄ OLEN."

Se mitä Hän heille sanoi ja tapa, jolla Hän sen sanoi, on sama

Käyttämällä "MINÄ OLEN" kuvaamaan Itseään ymmärsin, että Hän sanoi, ettei Hän koskaan muutu. Tajusin välittömästi, että se mitä on tapahtumassa nyt, on samalla tavalla kuin Hän toimi ja puhui jokaiselle Ilmestyskirjan lukujen 2 ja 3 seitsemälle seurakunnalle. Hän etsii samaa sydämen jakamattomuutta, jota Hän niiltä pyysi.

Hänen viestinsä olivat kutsuja kuulla. Minun tulisi huomauttaa, että ilmaus 'on korva kuulla' on syvempi kuin miltä se aluksi kuulostaa.

Käytetyt sanat ovat 'echo ous akousato' tai 'korvat kuulla'. Voit nähdä juurisanat 'echo' (engl. kaiku) ja 'akustinen' tuossa fraasissa. Kyse on erosta kuulla ääni vastaan kuulla viesti. Kristuksen ruumiissa on monia, jotka kuulevat äänen, mutta harvemmat kuulevat viestin ja panevat täytäntöön tuon viestin elämässään. "Jolla on korva kuulla, kuulkoon", viittaa ei vain äänen kuulemiseen, vaan sen ymmärtämiseen ja tekemiseen, mitä Jeesus sanoi.

Huomatkaa myös, kuinka vapaa tahtomme on vaikuttava tekijä. "Jolla on korvat kuulla" merkitsee, ettei se ole ennalta määrättyä – se on 100% meidän vastuullamme. Herra on juuri se sama, joka Hän oli ilmestyessään Joosualle paljastetun miekan kanssa sotajoukon päämiehenä Jerikon ulkopuolella, mikä löytyy Joos. 5: 13-15:sta. Joosua putosi välittömästi polvilleen palvomaan ja hänen käskettiin riisua kenkänsä, sillä hän oli pyhällä maalla, mikä tehdään vain Jumalan, ei koskaan enkelin edessä.

(Jos sinulla on jokin kirja tai todistus joltakulta, joka opettaa, että kyse oli enkelin ilmestymisestä Joosualle, sinun täytyy vakavasti kyseenalaistaa tämän henkilön kokemuksen ja/tai opetuksen pätevyys, sillä hän paljastaa, ettei tunne teologiaansa tai Herraansa kovinkaan hyvin, sillä sen ymmärtäminen Kenestä on kyse, kuuluu Raamatun perustietoihin)

(Syy siihen, miksi VT:n ihmisten täytyi riisua kenkänsä Jumalan (ei koskaan enkelin) edessä on, että kengät ovat ihmistekoa, eikä kukaan voi tulla Jumalan luo omien ponnistelujensa, sommitelmansa perusteella. Kyse on samasta syystä, kun he rakentaessaan alttaria Jumalalle eivät voineet muotoilla kiviä millään tavalla, heidän täytyi käyttää niitä sellaisina kuin ne luonnosta löytyivät. Työkalun käyttäminen kiveen alttarin rakentamiseksi Jumalalle merkitsisi Jumalan luo tulemista omien ponnistelujen, sommitelman pohjalta.)

Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?

Joosua kysyy Herralta, onko Hän 'meikäläisiä vai vihollisiamme?', ja Herra vastasi: "En kumpaakaan" tai "En" käännöksestänne riippuen, "vaan minä olen Herran sotajoukon päämies ja olen juuri nyt tullut." Voisimme sanoa sen tällä tavoin: "Ei, sinulta jää huomaamatta ydin. En edusta täällä israelilaista enkä kanaanilaista sotajoukkoa, vaan olen täällä Herran sotajoukon päämiehenä."

Ydin on, että Herran uskollisuus on Isälle, Itselleen, taivaan kulttuurille ja valtakunnalle. Hän haluaa, että meillä on tuo sama sydämen ja tarkoituksen jakamattomuus. Tilanne on sama tänään – jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.

Mutta jollei, Herra tekee yhä sitä mitä Herra tekee ja Henki puhuu seurakunnille riippumatta siitä, kiinnittääkö kukaan huomiota vai ei. Hän on taivaasta, ei maan päältä, joten meidät

toivotetaan tervetulleiksi liittymään Häneen ja siihen mitä Hän on tekemässä, mutta jollei, se on meidän asiamme. Tuo on se kutsu, joka esitetään Kristuksen ruumiille juuri nyt. Uskovat tulkaa opetuslapsiksi. Olkaa hyvät.

Mutta jollei, Herra marssii eteenpäin tehden sen, minkä Hän tekee maan päällä. Hän ei odota täydellisyyttä, vain kasvua, ja se alkaa sydämestä, mitä seuraa selkäranka tehdä lujia ja usein vaikeita päätöksiä Hänessä.

Ensi viikolla käsittelen sitä, mitä Hän tarkoitti kulttuurillaan, Jumalan valtakunnan kulttuurilla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The new Kingdom. Contrasting kingdoms. #3 of 4
Uusi valtakunta. Vastakkaiset valtakunnat. Osa 3/4

Hei kaikki,

Mitä Herra tarkoitti sanoessaan, että Hän on työstämässä opetuslasten sydämissä halua Hänen valtakuntaansa ja Hänen kulttuuriaan kohtaan? Mikä on vastakohtaisuus Hänen kulttuurinsa ja maailman kulttuurin välillä?

Jeesus viittasi paholaisen maailmaan valtakuntana Matt. 12:26:ssa: "Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä?" Mikä siis on paholaisen valtakunnan kulttuuri?

Paholaisen valtakunta

Lyhyt UT:n silmäys paljastaa paholaisen valtakunnan olevan pimeyttä, etääntynyneenä Jumalan valosta ja elämästä, mikä merkitsee sokeutta asioiden todellisuudelle. Ef. 4: 18:ssa sanotaan, että pimeydestä olevat ovat 'päästäneet tuntonsa turtumaan' (he eivät enää tunne murhetta hengessään eivätkä tunne Jumalalta tulevia vaikutelmia hengessään ja sen tähden heidän sielunsa on paatunut eikä enää tunne hengellisiä syötteitä) ja ovat hengellisesti sokeita.

Näihin piirteisiin kuuluvat tuo sokeus, pelko, hämmennys kuten Jaak. 3: 15-16:ssa luetellaan, ja ne käsittävät asiat, jotka ovat 'aistillisia' (englanniksi). Kreikan tässä englanniksi 'aistilliseksi' käännetty sana on 'psychike' ja välittömästi sitä edeltää sana on 'maallinen' ja sen jälkeen 'riivaajien' ja on kreikaksi näin: "on maasta olevaa tunteetonta demonista ajattelua."

Kuinka pimeyden, hengellisen sokeuden, pelon, hämmennyksen, maasta olevan tunteettoman demonisen ajattelun kulttuuri ilmaistaan?

Gal. 5: 19-21 'lihan teot'

Älä ymmärrä näitä vain lihan tekoina, vaan ajattele niitä myös tekoina, joiden juuri on pimeyden valtakunnan kulttuurissa. Paavali luettelee seuraavat kreikaksi.

Jae 19: "porneia" (haureus, irstaus, epäjumalanpalvonta (seksuaalisesti jonkun korottaminen 'palvontaan' sen tähden, mitä tämä voi seksuaalisesti tarjota), "akatharsia" (seksuaalinen epäpuhtaus, luonnonvastaisuus), "aseigeia" (hallitsematon seksuaalinen halu, irtosuhteiden harrastaminen).

Jae 20: "Epäjumalanpalvelus (kirjaimellinen epäjumalanpalvelus, mutta käsittäen kaiken, mikä on jonkun sydämessä korotettuna hänen ja Jumalan välille.) "noituus", joka pitää sisällään taikuuden, loitsut ja vastaavat.

Jae 20 jatkaa: "vihamielisyys" (vihamielisyys toisia kohtaan, kun joku on vihainen jollekulle tai vihaa tätä aiheellista syytä), "riita" (kina, sanoista kamppailu, kiistat), "kateellisuus" (kirjaimellisesti 'painostus' toista kohtaan omistushaluisesti ja kontrolloivasti), "vihamielisyyden, vihan puuskat" (räjähtävä puuska tässä vastakohtana hitaasti palavalle vihaisuudelle pinnan alla. Vihamielisyys on kiihkeä vihanpuuska toista ihmistä kohtaan ilman oikeaa oikeutusta, "väittelyt" (väittelyt, joita osoittaa puolten valinta toisia vastaan).

"eriseuraisuus" (erillään seisominen, suhteen rikkominen mielipiteen johdosta, ihmissuhteen katkaiseminen noista syistä), "lahkot" (kirjaimellisesti 'kerettiläisyydet' tarkoittaen 'eroamisen valitseminen', tarkoittaen, että joku valitsee olla olematta yhteydessä toisen kanssa koska uskoo jotakin, kun taas hänen entinen ystävänsä uskoo toista).

Jae 21: "kateus", (pahan tahtominen toiselle), "juomingit" (kirjaimellisesti: 'päihtymys'), "mässäys" (kirjaimellisesti 'syömingit" johon liittyy juopottelu ja seksuaalinen moraalittomuus. Silloin kuten nyt, se kuvaa juhlimista ja juhlimiskulttuuria).

Jae 21 jatkaa: "ja muut sen kaltaiset". Joten tämä on osittainen luettelo siitä, mitä Paavali kutsuu 'lihan teoiksi' ja voimme nähdä olevan osa tuota pimeyden valtakunnan kulttuuria.

Huomautan, ettei ole listattu mitään demonista vaikutusta. Nämä ovat vain lihan tekoja. Esimerkiksi noituus on listattu lihan tekona. Pointti ei ole se, että riivaajat tulevat asiaan mukaan, vaan että joku ihminen tieten tahtoen ottaa osaa noituuteen/loitsuihin/taikuuteen. Se alkaa ihmisen haluna ottaa osaa, oikeuttaa tuo osallistuminen.

Jumalan valtakunnan kulttuuri

Pietari listaa 2. Piet. 1: 5-8:ssa kypsyvän uskovan luonteenpiirteitä: "Näiden asioiden ohella, uutterasti lisätkää uskoonne moraalista erinomaisuutta ja tietoa ja itsehillintää, kestävyyttä (johdonmukaisuutta) ja jumalisuutta (Jumalan ja Hänen hyvyytensä elämäntyyliä), ja siihen veljellistä rakkautta ja ehdotonta rakkautta. Jos nämä asiat ovat teissä runsaina, ne tekevät teistä sellaisia, niin että ette ole toimettomia ettekä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa." (suomennos tässä)

Usko, moraalinen erinomaisuus, itsehillintä, johdonmukaisuus, jumalisuus, veljellinen rakkaus, ehdoton rakkaus. Nämä ovat sellaisen henkilön piirteitä, joka elää ja kypsyy taivaan kulttuurin valtakunnassa.

Nuo ovat suuresti vastakkaisia pimeyden valtakunnan tuhoavalle kulttuurille
Kuinka näitä jumalisia valtakunnan kulttuurin piirteitä ilmaistaan jokapäiväisessä elämässä? Katsotaanpa hengen (Hengen) Hedelmää Gal. 5: 22-23:ssä.

Huomauttaisin, että asiayhteytenä on ihmislihan teot, joten Paavali asettaa sen vastakohdaksi ihmisen hengen hedelmän. Kääntäjät usein kirjoittavat isolla kirjaimella 'H' tehden siitä '(Pyhän) Hengen hedelmän', mutta minulle tuo jättää ottamatta huomioon Paavalin pointin, sillä hän asetti tarkoituksellisesti vastakkain pimeyden valtakunnan elementit sellaisina kuin ne ilmenevät ihmisten elämässä ja Jumalan valtakunnan elementit, jotka ilmenevät ihmisten elämässä.

Huomauttaisin myös, että hedelmä on puun tuote. Luen sen niin, että Pyhä Henki ON tuo puu ja sen hedelmää olisivat ne Jumalan piirteet, jotka tulevat esiin ihmisen hengessä niin kuin omena on omenapuun tuote. Hedelmä on yhteydessä puuhun ja saa elämänsä tuosta puusta. Joten

nämä ovat ihmisen hengen hedelmää. Lisäpointti on, että hedelmä on tarkoitus nauttia, se kantaa siementä, jotta kuka tahansa voi syödä ja tuottaa enemmän tuota hedelmää, mikä kaikki viittaavat siihen, että nämä ovat ihmisen hengen piirteitä. Osa todistustamme on, että elämme näitä Jumalan valtakunnan kulttuurin elementtejä ja ne on tarkoitettu tulevan istutetuiksi jonkun elämään, niin että hän voi tulla osalliseksi Jumalan kulttuurista ja elämästä.

"Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys (hyväntahtoisuus), uskollisuus, sävyisyys (lempeys, nöyryys), itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki."

Kun asetamme paholaisen valtakunnan kulttuurin Jumalan valtakunnan kulttuuria vastaan, näemme valtavan eron. On tulossa aika ja on jo nyt, jolloin Kristuksen ruumis erottuu jyrkkärajaisesti Jumalan kulttuurissa, koska se on niin erilainen maailman kulttuurista. TUO tietoisuus Jumalan valtakunnasta on kasvamassa kaikkialla maailmassa kristittyjen hengessä heidän halutessaan syvältä sisältään käsin nähdä Isän tahdon ja valtakunnan tapahtuvan maan päällä – mutta tulee ensin julki omassa elämässämme ja ihmissuhteissamme. Ja jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The Kingdom coming, How it is expressed 4 of 4,
Valtakunta tulossa, kuinka se ilmenee. Osa 4/4

Hei kaikki,

Olimme olleet Iso-Britanniassa noin viikon muun kuin amerikanenglannin korostuksen ympäröiminä, kun yhtäkkiä ihmisjoukosta kuulimme amerikkalaisen pariskunnan. Välittömästi ryhdymme keskustelemaan kuin olisimme vanhoja ystäviä, jotka eivät ole vuosiin nähneet toisiaan. Syntyy välitön yhteys kotopuoleen.

Tuollaista tulisi olla silloin kun kristityt kokoontuvat yhteen: "VAU, joku joka on omasta maastani!" ja siihen liittyy tuo välitön yhteys. Riippumatta siitä, mistä maasta olemme kotoisin, todellinen kotimaamme on taivaan valtakunta. Meillä on kaksoiskansalaisuus; toinen tältä maapallolta oleva, toinen on ikuinen osoitteemme.

"Isää... joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan."
"Mutta me olemme taivaan kansalaisia, ja taivaasta me odotamme pelastajaksi Herraa Jeesusta Kristusta." (v.1992 suomennos)
"Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä… Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan (Isän) kanssa."

Kol. 1: 12-13, Fil. 3: 20, 2. Kor. 5: 20

Lähettiläs asuu toisessa kuin omassa maassaan ja edustaa kotimaataan ja sen etuja sekä sen sellaisten kansalaisten etuja, jotka ovat vierailemassa tai asuvat tuossa vieraassa maassa.

Kreikan sana 'kansalainen' tai 'kansalaisuus' on 'politeuomai' ja merkitsee lakia noudattavaa kansalaista. Tarkasti ottaen "käyttäytyä kansalaisena; käyttää edukseen, tai tunnustaa (valtakunnan) lait. Kansalaisuus merkitsee, että lupaa elämänsä elämän laeille, antaa elämäntapansa olla kansalaisuuden arvon mukaista." (Thayerin kommentaari, suomennos tässä)

Käyttäydymmekö me taivaan kansalaisten tavoin? Meidän kulttuurimme on erilainen kuin ympärillämme olevan maailman. Juuri tuosta tietoisuudesta Herra puhui minulle. Tehden työtä

syvällä miljoonien sydämessä Hän herättää Isän Hengen kautta kaipuun olla osa Jumalan kulttuuria.

Kristittyjen pitäisi sen tähden elää elämää prosessina, jossa tunnustetaan meidän olevan maailmassa muttei maailmasta, mikä tarkoittaa, että hengen ihmisessämme oleva Jumalan valtakunta ja Hänen kulttuurinsa virtaa mieleemme niin, että koko elämän mittaisen prosessin aikana opimme ajattelemaan ja tuntemaan niin kuin Jumala ajattelee ja tuntee. Tämän tapahtuessa me toteutamme näitä asioita luonnollisessa niin, että ruumiimme ja elämämme ovat Elämälle kuuliaisia.

Meidän täytyy juhlia Kristusta meissä muiden taivaan valtakunnan kansalaisten kanssa. Jätämme eroavaisuutemme ovelle ja astumme yhteyteen maanmiestemme kanssa juhlien taivaan valtakuntaa saman maan kansalaisina, jotka kokoontuvat ollessaan vierailulla vieraassa maassa.

Yhteen kokoutumisemme

Jumala keksi kodin ja perheen, kun Hän istutti puutarhan ja sitten loi Aadamin ja asetti hänet siihen. Sitten Eeva luotiin ja yhdessä he kohtasivat Jumalaa kodissaan. Herra ei ole koskaan lähtenyt kodista. Mitkä rakenteet ovatkin sen jälkeen tulleet, Hän keksi kodin ja perheen. Hän täyttää niin täyteen mittaan kuin mahdollista sen minkä jokainen rakenne hänelle sallii, kuten työpaikan, mutta koti ja perhe ovat se, minkä Hän loi.

Sen tähden perhe ja koti ja ihmissuhteet, jotka virtaavat sieltä, ovat korkein ilmaus taivaan valtakunnasta maan päällä – parhaassa tapauksessa. UT:ssä näemme perheen, ystävät, naapurit, työkaverit suhteessa Kristuksessa. On myös 'rauhan lapsi', joka ei vielä tunne Jeesusta, mutta tuntee sinut ja pitää sinusta ja suhdetta rakennetaan.

Sen tähden Apt. 2: 42 sanoo, että asiat pidettiin yksinkertaisina, oli perheen ympärille kokoontuvia kotikokouksia: "he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa." Nuo neljä osatekijää. Hyvin yksinkertaista. Hyvin kodikasta ja turvallista. Turvattua. Tasapainoista. Kuin perheen jälleennäkeminen jokainen viikko – perheen, joka rakastaa ja tukee toisiaan turvaverkkona elämässä.

Kun kristitty ymmärtää koko Uuden testamentin kirjoittaneen miehet, jotka olivat kotiseurakunnissa ihmisille, jotka olivat kotiseurakunnissa, nousee turvallisuuden tunne. On vakuuttuneisuus siitä, että heidän hengessään tuntemansa vastakaiku on oikein.

Olin kauhuissani, kun 2001 alussa tajusin, että kokonaisen 25 vuotta elämästäni ja palvelutyöstäni olin ottanut niin suuresti rakastamani UT:n kodista ja yrittänyt tunkea sen auditorioon. Vihaan sitä, kun joku irrottaa sanani asiayhteydestään ja hänen omat suodattimensa, painolastinsa, menneisyytensä ja ennakkoasenteensa vääristelevät niitä. Kuitenkin minä olin tehnyt juuri tuon saman asian Uudelle testamentille!

Mitä tulee tehdä?

Tunnetko muita samalla hengellisellä aaltopituudella olevia? Ehkä vanhoja ystäviä jostakin seurakunnasta, jotka 'ajelehtivat' tai ovat 'seurakuntien välillä nyt', tai etsivät aitoja ihmissuhteita ilman pelien pelaamista ja politikointia, mitä niin usein löytyy 'seurakunnassa'. Menkää kahville/teelle tai syömään. Kertokaa toistenne taipaleesta. Löytyykö yhteistä?

Kotiseurakunta on ensiksikin sitoumus kasvamiseen, mutta myös kasvamiseen ihmissuhteiden puitteissa. Suhdeperusteinen usko merkitsee tarkoituksellisesti elämistä toisiaan kohtaan. Raamatullisessa kotiseurakunnassa et vain kulje edestakaisin tahtosi mukaan kuin kedolle hetkeksi tuleva perhonen ennen jatkamistaan eteenpäin. Se tarkoittaa halukkuutta pysyä,

työstää mahdolliset ongelmat, arvostaa ihmissuhteita Kristuksessa. Ne päivät ovat menneet, jolloin kristityillä oli pois heitettäviä suhteita.

Kun tässä äskettäisessä ilmestyksessään Herra sanoi, että Hän aikaansaa sen, että ihmiset ovat tietoisia Hänen kulttuuristaan sisällään, mikä saa heidät etsimään toisia, joilla on tuo sama ymmärrys, meidän täytyy tajuta, että tämä on sisäistä työtä. Kun Herra kertoi seitsemälle (Vähän-) Aasian seurakunnalle: "Se jolla on korvat kuulla, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille", meidän täytyy tajuta, että tämä on sisäistä kuulemista. Mitä sitten olikaan meneillään Kristuksen ruumiin ulkopuolella olevassa Rooman maailmassa, Herra puhui heidän sydämensä 'sisäisille korville'.

Maailma huutaa yhä äänekkäästi saadakseen huomiosi. Jos et ole tietoinen hengen ihmisestäsi, sinulta saattaa jäädä huomaamatta, mitä Henki sanoo seurakunnille. Apt. 5: 12-13:sta löydämme mielenkiintoisen vastakkaisuuksien lausuman:

"Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä. Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniassa. Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot."

Herra otti esille yllä mainitun tekstikohdan Apt. 5: 12-14:ssa tässä ilmestyksessä ottaen esille sen, mitä Hän oli minulle aiemmin kertonut; että ulkopuoliset panisivat merkille, että kodeissa kokoontuvat seurakunnat ja kokoukset olivat paikkoja, joihin mennä vastaanottaakseen parantumisia, ihmeitä ja huolenpitoa. Mutta tässä ilmestyksessä Hän myös lisäsi siihen sanoen, että tulisimme näkemään sekä sellaisia ihmisiä, jotka eivät itse rohkene liittyä mukaan, että niitä, jotka olisivat riittävän rohkeita uskomaan Häneen. Ero noiden kahden välillä oli Luukakselle niin merkittävä, että hän kirjasi tuon huomion Apt. 5:en, ja me tulemme näkemään tuon saman asian.

Juuri tämän vastakkaisuuden maailman kulttuurin ja Herran kulttuurin välillä tulemme näkemään kasvavan, kunnes tulee olemaan hyvin selvää nähdä ero. Kysymys on – kenellä on korvat kuulla mitä Henki sanoo seurakunnille? Tämä on prosessi, vähittäin etenevää työtä, koska se koskee ihmisen tahtoa, mutta odota, ensin omassa itsessäsi sisäisesti, sitten muissa jotka ovat hengellisesti tyytymättömiä, mutta eivät voi täysin vielä hahmottaa miksi tai mitä he etsivät. Ole läsnä heitä varten. Käykää syömässä, puhukaa, rukoilkaa, jakakaa…

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL